

end Bøder, thi jeg tror, at Bøder ikke i eet af hundrede Tilfælde vilde blive idømte Personer i den af mig nævnte Alder. Bestemmelsen er derhos ogsaa i Strid med en Bestemmelse i § 4, ifølge hvilken der med Hensyn til Straffens Størrelse udtrykkeligt skal tages Hensyn til Mængden og Værdien af det, der er taget. Men i § 1 er der jo slet ikke taget Hensyn til, om borttagelsen af Æg og Ungel er slet i meget stor Mængde, eller om der kun er borttaget et ganske enkelt Stykke. Jeg skulde derfor tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at træffe en Forandring i den antydede Retning.

Madjen: Hvad Muldvarpen angaar, finder jeg mig nogenlunde tilfredsstillt ved, at Bestemmelserne om dens Fredning ikke skulle være gjældende paa Kunstenge, naar derved forstaaes enhver Eng, hvor der anvendes Ovrerisling, thi det er netop i saadanne Engge, at Muldvarpen gjør meget betydelig Skade. Naar Vandet ledes bort fra Hovedledningen, gennemroder Muldvarpen nemlig denne saaledes, at Vandet, naar det igjen slaas ud, løber gennem Muldvarpegangene og næsten ikke er til at stoppe. Naar, som sagt, Udtrykket Kunstenge omfatter alle de Engge, hvor der er anlagt Ovrerisling, har jeg ikke noget imod Bestemmelserne om Muldvarpens Fredning. Derimod vilde jeg gjerne ønske en lignende Bestemmelse som den, der skal gjælde med Hensyn til Muldvarpen, indsat i Loven med Hensyn til den Skade, visse Dyr kunne forarsage paa Sædemarker. Jeg er meget enig med det ærede Medlem for Præsts Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) i, at man ikke alene maa vurdere den Nytte, visse Dyr kunne gjøre, men at man ogsaa maa vurdere den Skade, de kunne gjøre. Det, der blev anført af det ærede Medlem om Raa-vildt, kan ogsaa for en stor Del anvendes paa Harene, især i Hedeegnene. Jeg har seet Agre i Hedeegne, hvor Harene have afsbidt Ærene paa Roden langsmed Hedefiden, saaledes at Agrene have set ud, som om de havde været overløbne af en Haaresflo,

og det er dog noget strengt at sige til en Mand, der ser sin Sæd ødelagt paa den Maade: Naar Du skyder de Dyr, der saaledes ødelægge Din Sæd, skal Du give saa og saameget i Mulkt. Det forekommer mig derfor, at det vilde være billigt, om man i § 1 indsatte en lignende Bestemmelse som den, der staar i § 3 om Muldvarpens, saaledes at man fastsatte, at vedkommende Jordbruger, naar Dyrene ødelægge Sæden paa Markerne og han skyder dem paa Stedet, skal være fritagen for at give Mulkt. — Jeg holder ikke meget af Bestemmelsen om, at Fredningstiden for Hare, Grævlinge, Agerhøns, Brokfugle og Urfulge kun skal vare til 1ste September. Jeg saa hellere, at denne Fredningstid blev udvidet til den 1ste Oktober, thi hvor der er flere sammen om fælles Jagt, kan det let hændes, at den Eine fortrædiger den Anden ikke saa lidt, naar han bruger Jagten i September. Harene staa da i Almindelighed trediede paa Marken, og naar en Mand da kommer med sit Jagtgevær og sine Hunde, kan der let derved forarsages en Forstyrrelse blandt Harene. Jeg vilde derfor, som sagt, ønske, at Fredningstiden udvidedes til den 1ste Oktober, idet jeg heller ikke antager, at det kan være af stor Interesse for Jagtelkere, at have Tilladelse til at skyde de nævnte Dyr i September. — Ræven er jeg derimod ikke nogen Elsker af. Det træffer sig meget ofte især i Hedeegnene, at Ræven ikke alene tager Lam, men ogsaa de gamle Haaer, og det i en meget vid Udstrækning. Jeg ved ikke, hvad Aarsagen er dertil, men det kan træffe periodisk i enkelte Aar, at Ræven anretter saa at sige et almindeligt Drab paa Harene, og naar dette er Tilfældet, forekommer det mig ikke rigtig i Loven at indsætte nogen Fredningsbestemmelse for den. Vel kan det være muligt, at Ræven ogsaa ødelægger en Del Mus, men jeg troer, at den Skade, den gjør, er større end den Nytte, den gjør, og derfor holder jeg ikke af at have den fredet. — Hvad angaar Bestemmelsen om Indsamlingen af vilde Fugles Æg, tror jeg ogsaa, at den er noget vag, og navnlig mener jeg, at den Straf, som er bestemt derfor, er for stor. Det er Tilfældet paa mange Steder, især i Hedeegne